
Od redakcji

Rocznik Muzeum Narodowego w Kielcach 15, 11-12

1986/1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OD REDAKCJI

Poczynając od tomu XII „Rocznik” w coraz szerszym zakresie używa swych łamów tematyce muzealnej. O jego muzealnym charakterze decydują również osoby autorów. Zjawiskiem szczególnym było pojawienie się w „Roczniku” opracowań naukowych określonych zespołów zabytków ze zbiorów naszego muzeum i jego oddziałów, a także muzeum okręgowego sąsiedniego województwa. Niektóre prace o tym charakterze stały się początkiem dużych katalogów naukowych: kolekcji broni, zbiorów polskiej grafiki i kolekcji tapiserii. W tomie XV zamieszczamy trzy tego typu prace, dotyczące tym razem zabytków Działu Historii i Działu Etnografii kieleckiego muzeum oraz ciekawej, od niedawna tworzonej, kolekcji dzieł sztuki związanych z Wisłą w Muzeum Okręgowym w Sandomierzu.

Niezwykle cenna jest dla nas seria prac poświęconych Wzgórzom Zamkowemu, jego układowi przestrzennemu i zabytkowym budowlom, których muzeum jest głównym użytkownikiem i konserwatorem. Po ważnym dla ekspozycji wnętrz zabytkowych XVII i XVIII w. — mieszczącej się w korpusie głównym palacu — artykule (t. XIII) i serii prac dotyczących pozostałych budowli Wzgórz (t. XIV) tom XV przynosi próbę ukazania zespolonej z palacem jednostki osadniczej zwanej rezydencją, jej genezy, historii, układu przestrzennego oraz ważnego dla dalszych jej losów projektu użytkowania i konserwacji.

Naukowa aktywność środowiska muzealnego zaowocowała w tomie XV kilkoma pracami, które stanowią duży wkład do badań nad regionem. Wymienić tu należy rozprawę poświęconą dziejom społeczności żydowskiej w latach 1862–1939 w Kielcach oraz pracę omawiającą wydarzenia pierwszego roku I wojny światowej rozgrywające się w naszym mieście, a także kontynuację tematu fotografii potraktowanej jako „materialny środek przenoszenia tradycji” w postaci opracowania jej dziejów w guberniach radomskiej i kieleckiej w latach 1839–1918. Do tej grupy prac zaliczyć też można artykuł traktujący o XVII-wiecznej architekturze kościoła św. Trójcy w Kielcach. Cieszy fakt, że po dłuższej nieobecności na łamach „Rocznika” wrócił znów temat architektury zabytkowej.

Szczególnie wprowadzenie należy się w tej przedmowie dwóm pracom z tego tomu, związanym z Muzeum Wsi Kieleckiej, a właściwie ze skansenem w Tokarni, przez swą dla niego „przydatność”. Pierwszą zaliczyć trzeba do prac naukowych, których zadaniem jest ustalenie najtrafniejszego urządzenia ekspozycji wnętrz: będzie to już drugie (po ekspozycji wnętrz zabytkowych palacu) tego typu opracowanie. Tym razem jest to próba odtworzenia XIX-wiecznego wnętrza dworu polskiego w dawnej stacji pocztowej z Suchedniowa przeniesionej do skansenu. Druga praca poświęcona osobie i twórczości Jana Bernasiewicza — twórcy ogrodu rzeźb — stanowi dokumentację jego spuścizny artystycznej i może zostać wykorzystana przy prezentacji rzeźb przeniesionych do Parku Etnograficznego w Tokarni z ogrodu artysty po jego śmierci.

Analiza zawartości tomu wskazuje na funkcję integrującą, jaką spełnia to wydawnictwo w odniesieniu do różnego typu muzeów województwa kieleckiego, jak też sąsiedniego województwa tarnobrzeskiego.

W tym miejscu wypada jeszcze podać Czytelnikowi wyjaśnienie dotyczące układu „Rocznika”. Otóż od tomu XV Zespół Redakcyjny postanowił powrócić do podziału prac, który utrzymał się do tomu VIII włącznie. Artykuły umieszczono w kilku grupach ze względu na sposób potraktowania tematu. Dwie pierwsze: „Rozprawy i artykuły” oraz „Źródła i materiały”, istniały już we wcześniejszych tomach „Rocznika”; nowością jest grupa trzecia: „Metodyka pracy muzealnej”, w której znalazły się uwagi poczynione na marginesie nowej galerii malarstwa polskiego oraz omówienie cyklu imprez oświatowych „Wokół modelu”. Pozostałe materiały mieszczą się w grupach: „Nowe nabytki” (wydzielone z „Kroniki muzealnej”), „Kronika”, „Z żałobnej karty” oraz „Recenzje i omówienia”. Tom XV wprowadza też spisy treści w językach obcych, na które przelożono streszczenia poszczególnych prac.

Na zakończenie niepokojąca refleksja związana z ponownie wydłużającym się odstępem w wydawaniu „Rocznika”, czego powodem obok znanych już trudności poligraficznych są także kłopoty finansowe wydawcy. Pozostaje jedynie żywić nadzieję, że uda nam się utrzymać to najważniejsze naukowe wydawnictwo Muzeum Narodowego w Kielcach.